

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Sžrk/4/2021
Identifikačné číslo spisu: 5018200411
Dátum vydania rozhodnutia: 16. februára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:5018200411.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Mališovej a prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Mgr. Robert Antal, správca konkurznej podstaty úpadcu: BAVLNÁRSKE ZÁVODY-TEXICOM, s.r.o., IČO: 36 388 777, so sídlom Textilná 23, 034 01 Ružomberok, so sídlom kancelárie správcu Ul. Kláry Jarunkovej 2, 974 01 Banská Bystrica, právne zastúpený: Mgr. Martin Štoffa, advokát, Stoličková 4, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor opravných prostriedkov, Vysokoškolákov 8556/33B, Žilina, za účasti ďalších účastníkov: v rade 1/ Železnice Slovenskej republiky, Klemensova 8, 811 09 Bratislava, IČO: 31 364 501, v rade 2/ ŽSR - Stredisko železničnej geodézie Bratislava, Železničiarska 1, 811 04 Bratislava, v rade 3/ TEXICOM Bavlnárske závody, š.p. v likvidácii, Bratislavská 125, 911 06 Trenčín, IČO: 00 153 141, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: OU-ZA-OOP6-2018/028530/HOL zo dňa 22.08.2018 v spojení s jeho opravou číslo: OU-ZA-OOP6-2018/028530/HOL zo dňa 05.09.2018, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 30S/139/2018-139 zo dňa 07.05.2019, takto

rozhodol:

Návrh sťažovateľa na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti sa zamietá.

Rozsudok Krajského súdu v Žiline, č.k.: 30S/139/2018-139 zo dňa 07.05.2019
s a z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

I.
Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom č. k.: 30S/139/2018-139 zo dňa 07.05.2019 Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OOP6-2018/028530/HOL zo dňa 22.08.2018 ako aj rozhodnutia Okresného úradu Ružomberok, pozemkový a lesný odbor

č. 1RE 25-2018/000263-13O zo dňa 20.03.2018.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že sa nestotožnil s primárnou žalobnou námietkou, a to že správne orgány mali v danom prípade pri oprave schváleného registra obnovennej evidencie pozemkov (ďalej aj ako „ROEP“ alebo „register“) postupovať podľa zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení účinnom do 30.04.2014 (ďalej len „zákon č. 180/1995 Z.z.“) vzhľadom na prechodné ustanovenia § 29b ods. 1 citovaného zákona. V zmysle § 7 ods. 6 citovaného zákona v znení účinnom do 30.04.2014 mohol správny orgán zmeniť údaje schváleného ROEP v lehote do troch rokov od zápisu údajov registra do katastra nehnuteľností. Podľa § 7

ods. 6 citovaného zákona v znení účinnom od 01.05.2015 sa táto lehota predĺžila na päť rokov. Žalobca tvrdil, že v zmysle prechodného ustanovenia § 29b ods. 1 citovaného zákona bolo potrebné na rozhodnutie o zmene údajov schváleného ROEP aplikovať lehotu trojročnú.

3. Bolo nepochybné, že rozhodnutie o schválení ROEP č. 1RE 9-2008/00110-2012-13P zo dňa 11.06.2012 nadobudlo právoplatnosť 26.07.2012, dňa 05.04.2013 bolo ukončené automatizované preberanie elaborátu registra do operátov katastra nehnuteľností

(ďalej aj ako „KN“), register bol zapísaný do KN pod položkou výkazu zmien 2243/12 pod Z2724/12, a to dňom 05.04.2013. Uvedené nebolo medzi účastníkmi sporné. Lehota v zmysle § 7 ods. 6 citovaného zákona preto začala plynúť odo dňa 06.04.2013. Spornou zostala otázka, či sa jedná o lehotu trojročnú alebo päťročnú.

4. Pokiaľ by malo ísť o lehotu trojročnú, potom by bolo potrebné aplikovať zákon č. 180/1995 Z.z. v znení účinnom do 30.04.2014. Podľa prechodného ustanovenia § 29b ods. 1, konanie, v ktorom nebol návrh registra podľa § 7 ods. 1 uverejnený do 30.04.2014, sa dokončí podľa zákona účinného od 01.05.2014. Argumentum a contrario potom konania, v ktorých bol návrh registra podľa § 7 ods. 1 uverejnený do 30.04.2014, sa dokončia podľa zákona účinného do 30.04.2014. Uvedené však predpokladá, že sa jedná o konania, ktoré neboli ukončené (slovné spojenie „sa dokončí“) a v ktorých zároveň bol uverejnený návrh registra najneskôr 30.04.2014. Návrh registra podľa § 7 ods. 1 zákona je však relevantným podkladom pre vydanie rozhodnutia len v tých prípadoch, keď sa jedná o konanie o schválení ROEP.

Ide o základné konanie, v ktorom sa vyhotoví ROEP, ktorý sa následne schváli podľa § 7 ods. 3 citovaného zákona. Nejde teda o konanie o zmene schváleného ROEP v zmysle § 7 ods. 6 citovaného zákona. V konaní o zmene schváleného ROEP totiž neprichádza do úvahy,

aby jeho podkladom bol návrh registra podľa § 7 ods. 1. Teda ak bol návrh registra podľa § 7 ods. 1 uverejnený do 30.04.2014, konanie o schválení ROEP sa dokončí podľa zákona účinného taktiež do 30.04.2014. V danom prípade však bolo konanie o schválení ROEP ukončené právoplatnosťou rozhodnutia o jeho schválení dňa 26.07.2012. Keďže konanie o schválení ROEP bolo ukončené, nemôže sa aplikovať § 29b ods. 1, pretože neexistuje konanie, ktoré by bolo potrebné dokončiť. Na nové konania, ktoré začali od 01.05.2014, sa bude aplikovať zákon č. 180/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.05.2014, resp. v znení účinnom ku dňu vydania konkrétneho rozhodnutia, a to či už pôjde o konania o schválení ROEP alebo konania o zmene schváleného ROEP.

5. Krajský súd uviedol, že v danom prípade bolo napadnuté rozhodnutie vydané v konaní o zmene schváleného ROEP, ktoré začalo podaním návrhu zo dňa 15.03.2016. Samotné začatie správneho konania bolo oznámené známym účastníkom podaním zo dňa 23.01.2018. Z uvedeného vyplýva, že sa jedná o samostatné konanie, rozdielne od konania o schválení ROEP, v ktorom bolo vydané rozhodnutie o schválení ROEP zo dňa 11.06.2012. Toto konanie nie je pokračovaním konania o schválení ROEP ako sa mylne domnieva žalobca.

Ide o samostatné administratívne konanie s rozdielnym okruhom účastníkov konania

a s rozdielnymi podkladmi pre vydanie administratívneho správneho aktu, ktoré začalo na základe samostatného návrhu. Toto konanie začalo za účinnosti § 7 ods. 6 citovaného zákona, v ktorom bola stanovená lehota na opravu schváleného ROEP päť rokov, preto správne postupovali oba správne orgány, keď aplikovali toto ustanovenie v znení účinnom v čase, keď bol podaný návrh na začatie tohto konania, a tiež v čase vydania napadnutých rozhodnutí, t.j. aplikovali lehotu päť rokov.

6. Správny súd považoval tiež za nesprávny názor žalobcu, že skončené konania, v ktorých bol návrh registra uverejnený do 30.04.2014, sa dokončia podľa doterajšej právnej úpravy. Pokiaľ bolo konanie, v ktorom bol návrh registra uverejnený do 30.04.2014, riadne skončené, nemôže sa dokončiť, a preto nie je možné aplikovať prechodné ustanovenie § 29b ods. 1. Z logického výkladu tohto ustanovenia nie je možné, aby sa dokončilo už právoplatne skončené konanie. S touto námietkou je v rozpore ďalší názor žalobcu, že je vylúčená aplikácia zákona č. 180/1995 Z.z. účinná od 01.05.2014 na konania, ktoré boli k tomuto dátumu skončené, pretože by sa jednalo o neprípustnú retroaktivitu. Správny súd uviedol, že predmetom súdneho prieskumu nie je právoplatne ukončené konanie o schválení ROEP, a toto konanie nebolo ani posudzované podľa citovaného zákona v znení účinnom od 01.05.2014. Naopak, predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie vydané v administratívnom konaní, ktoré začalo za účinnosti citovaného zákona od 01.05.2014, a preto bolo povinnosťou správnych orgánov rozhodovať podľa právnych predpisov účinných v čase vedenia administratívneho konania a vydania napadnutých rozhodnutí, teda podľa zákona č. 180/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.05.2014.

7. Ďalšou žalobnou námietkou bolo, že postup správnych orgánov je v rozpore so špeciálnym zákonom, a to zákonom o konkurze a vyrovnaní, pretože podľa jeho názoru žiadny súd ani správny, či iný orgán nemá kompetenciu akokoľvek postihnúť v konkurznej podstate zapísané nehnuteľnosti a už vôbec nie ich svojvoľne z konkurznej podstaty vyňať a zapísať ich v prospech tretej osoby, ako to urobil prvostupňový správny orgán. Správny súd sa s touto argumentáciou nestotožnil, uviedol, že je potrebné odlišovať administratívne konanie podľa zákona č. 180/1995 Z.z., v ktorom má kompetenciu vydávať rozhodnutia konkrétny správny orgán a inštitút zapísania veci do konkurznej podstaty správcom konkurznej podstaty, či už podľa zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní alebo podľa zákona v znení č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii neskorších predpisov. Rozhodovaním o oprave schváleného ROEP nedochádza k vzniku vlastníckeho práva, ale sa len deklaruje, že vlastníkom určitej nehnuteľnosti je konkrétna osoba, ktorej vlastnícke právo vzniklo na základe iného právneho titulu. Preto sa rozhodnutie o zmene schváleného ROEP zapisuje do KN záznamom. Samotný § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z. neustanovuje nemožnosť opravy chyby schváleného ROEP v prípade, ak by predmetom tohto rozhodnutia boli nehnuteľnosti zahrnuté v konkurznej podstate. Ak takéto obmedzenie v tomto ustanovení nie je zakotvené, potom nič nebráni správnomu orgánu vydať rozhodnutie o zmene schváleného registra aj vo vzťahu k takýmto nehnuteľnostiam a je plne neodôvodnená požiadavka žalobcu, aby správny orgán podával excindačnú (vylučovaciu) žalobu na konkurznom súde. Uvedený právny názor je v súlade aj s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Obo/7/2017 zo dňa 30.01.2018.

8. Správny súd sa nestotožnil ani s námietkou, že napadnuté rozhodnutie je aj vecne nesprávne, pretože ďalší účastník v rade 3/ podal na konkurznom súde žalobu o vylúčenie dotknutých parciel, ktorú však zobrať späť, čím deklaroval, že nemá žiadny nárok na pozemky, ktoré boli obsahom jeho žaloby a že tieto sú do súpisu konkurznej podstaty úpadcu - žalobcu zapísané oprávnené. Podanie excindačnej žaloby na konkurzný súd je procesným oprávnením akéhokoľvek subjektu, ktorý má za to, že veci boli do súpisu konkurznej podstaty zapísané nesprávne. Zároveň mu patrí aj procesné právo zobrať takúto žalobu späť. Pokiaľ svoje procesné právo využije, uvedené nemôže mať žiaden vplyv na hmotnoprávne posudzovanie jeho nárokov v iných súdnych či administratívnych konaniach.

9. K námietke spočívajúcej v tom, že nebol zohľadnený význam a účel konania o zmene údajov schváleného ROEP, ktoré má primárne slúžiť len na opravu zrejmych nesprávností a chýb v písaní v schválenom registri ROEP, hoci právny zástupca žalobcu vo svojom písomnom podaní zo dňa 07.05.2019, ktoré predložil na pojednávaní, krajský súd uviedol, že žalobca túto vadu už žalovanému vyčítal, treba konštatovať, že takáto námietka sa v žalobe nenachádza. K námietke nedodržania zákonom stanovenej päťročnej lehoty na vydanie rozhodnutia a argumentácie právneho zástupcu žalobcu rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 21S/80/2013, správny súd poznamenal, že z citácie tohto rozsudku vyplýva, že sa jednalo o vec správneho trestania a aplikáciu § 195 SSP.

10. Správny súd konštatoval, že v danom prípade napadnuté rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie nie sú rozhodnutiami v oblasti správneho trestania a podaná žaloba je všeobecnou správnu žalobou, nie žalobou vo veciach správneho trestania. V danom prípade nebolo možné lehotu, v ktorej je možné rozhodnúť o oprave schváleného ROEP, právne kvalifikovať ako prekluzívnu, resp. premlčaciu lehotu, ktorej márnym uplynutím dochádza k zániku zodpovednosti za správny delikt v zmysle § 195 SSP. Len na uplynutie takejto lehoty správny súd prihliada ex offio, teda aj bez toho, aby takúto námietku žalobca v žalobe explicitne uviedol. Pokiaľ ide o novú námietku nedostatočného zistenia skutkového stavu a nemožnosti určenia začiatku lehôt, ktorá mala spočívať v tom, že v administratívnom spise sa nenachádzajú dôkazy o tom, že zápis schváleného ROEP bol vykonaný dňa 05.04.2013, správny súd konštatoval, že aj táto námietka nebola v žalobe uvedená, naopak žalobca v celom obsahu žaloby tento dátum nespochybňoval a nenamietal ani nedostatok dôkazov v správnom spise pre toto tvrdenie žalovaného.

11. Všetky námietky uplatnené v žalobe správny súd vyhodnotil ako nedôvodné. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi, žalovanému a ďalším účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

12. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Žiline podal žalobca v postavení sťažovateľa (ďalej aj ako „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov ustanovených v § 440 ods. 1 písm. g/ SSP.

13. V kasačnej sťažnosti namietal nesprávne právne posúdenie aplikácie prechodného ustanovenia právnej normy a zákazu retroaktivity. Podľa názoru sťažovateľa sa nové znenie právnej úpravy má vzťahovať výlučne na tie konania, v ktorých nebol návrh registra zverejnený do 30.04.2014. Na všetky ostatné konania sa má vzťahovať doterajšia právna úprava. Navyše, ak sa podľa zmenenej právnej úpravy mali dokončiť len konania, v ktorých nebol návrh registra zverejnený do 30.04.2014, potom aj novelou predĺžená lehota na prípadnú opravu údajov registra sa má vzťahovať len na tieto konania. Nakoľko však v prejednávanej veci návrh registra bol už právoplatne schválený dňa 26.07.2012, je nesporné, že aj návrh registra bol zverejnený pred dňom 30.04.2014 a teda na uvedenú situáciu sa má vzťahovať právna úprava platná a účinná v znení do 30.04.2014, t.j. úprava obsahujúca trojročnú lehotu na opravu prípadných chýb v údajoch registra.

14. Podľa názoru sťažovateľa z čl. VI novely č. 115/2014 Z.z. vyplýva, že nová päťročná lehota na prípadnú zmenu údajov schváleného registra ROEP sa vzťahuje na všetky konania o ROEP, ktoré sa začnú po dátume jej účinnosti, t.j. po 01.05.2014, a súčasne z prechodného ustanovenia § 29b ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. vyplýva, že nová právna úprava sa použije ešte aj na všetky tie už začaté, avšak neskončené konania, v ktorých nebol návrh registra ROEP podľa § 7 ods. 1 uverejnený do 30.04.2014. Z toho potom argumentom opaku vyplýva,

že na všetky ostatné konania o ROEP sa nová právna úprava neaplikuje - čo je aj prípad konania o ROEP v prejednávanej veci, nakoľko ku dňu 01.05.2014, kedy nadobudla účinnosť citovaná novela, bol register ROEP už dávno zverejnený (dňa 12.06.2006), schválený (rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu v Ružomberku č. 1RE 9-2008/00110-2012-13P zo dňa 11.06.2012) a následne aj zapísaný do katastra nehnuteľností pred uvedeným dátumom (v rokoch 2012 až 2013). V tejto súvislosti sťažovateľ namietal, že pokiaľ sa správny súd stotožnil s výkladom právnej normy, ktorý aplikovali správne orgány, rovnakým spôsobom sa dopustil porušenia zákazu retroaktivity. Bol toho názoru, že žalované správne orgány rozhodovali o zmene údajov schváleného ROEP po zákonom stanovenej lehote, t.j. na vydanie rozhodnutia už neboli oprávnené a postupovali v rozpore s právnou úpravou. Na podporu svojich tvrdení poukázal aj na obsah rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici

č.k. 49Cbi/2/2015-157 zo dňa 27.01.2017 spolu s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. IObo/7/2017 zo dňa 30.01.2018, na ktoré znovu v plnej miere odkazuje, a ktoré správny súd zrejme nedostatočne zohľadnil. Namietal, že správny súd pochybil, ak neprihliadol na tú významnú skutočnosť, že tak žalovaný ako ani správny orgán prvého stupňa spoľahlivo v správnom konaní

nepreukázali, že by dňom zápisu údajov registra ROEP do katastra nehnuteľností mal byť práve a jedine deň 05.04.2013, na ktorý v rozhodnutiach poukazovali.

15. Sťažovateľ opakovane namietal, že s výnimkou príslušného konkurzného súdu žiadny iný štátny orgán (t.j. nijaký iný súd a ani žiadny správny orgán) nemá právomoc akokoľvek postihovať nehnuteľnosti zapísané v konkurznej podstate úpadcu a už vonkoncom ich nemôže svojvoľne z konkurznej podstaty úpadcu po súpise vykonanom správcom vyňať a zapísať ich vlastníctvo v prospech inej osoby. Dodal, že ani správny súd a ani správne orgány pri posudzovaní vecí akoby nezohľadňovali samotný význam a účel konania o zmene údajov schváleného registra ROEP, nakoľko toto konanie má primárne slúžiť na opravu zrejmych nesprávností a chýb v písaní v schválenom registri ROEP.

16. Sťažovateľ ďalej uviedol, že správny súd sa nestotožnil ani so žalobnou námietkou smerujúcou k vecnej nesprávosti napadnutých rozhodnutí správnych orgánov z dôvodu, že žiadny oprávnený subjekt nepodal úspešnú vylučovaciu žalobu a pokiaľ ju aj niektorý subjekt podal (v tomto prípade ďalší účastník v treťom rade), napokon ju v celom rozsahu vzal späť. Je nepochybné, že napadnuté rozhodnutia správnych orgánov neobstoja pre svoju vecnú nesprávnosť, keď prisudzujú vlastnícke právo tretím osobám, ktoré si toto vlastnícke právo ani neuplatňujú alebo od jeho uplatňovania pre neexistenciu nároku upustili.

17. Sťažovateľ napádal aj spôsob, akým sa správny súd vysporiadal s obsahom námietok, ktoré uviedol prostredníctvom právneho zástupcu na súdnom pojednávaní dňa 07.05.2019 a ktoré zahrnul do svojho písomného stanoviska odovzdaného súdu v rovnaký deň. Súd konštatoval, že rozšíril žalobné body, pričom podľa jeho názoru sú tieto námietky súčasťou žalobných dôvodov uplatnených v samotnom texte všeobecnej správnej žaloby a považuje ich za konkretizáciu a rozpracovanie jednotlivých argumentačných línií.

18. Záverom požiadal o priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Opravou chyby registra ROEP v neprospech žalobcu zastupujúceho úpadcu sa značne zhoršuje právne postavenie žalobcu, keďže sa rozhodnutiami správnych orgánov vykonávajú v katastri nehnuteľností zmeny, ktorými sa nehnuteľnosti zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu zapisujú v prospech tretích osôb. Tým súčasne dochádza k významnému ohrozeniu práv a právom chránených záujmov konkurzných veriteľov, ktorí už niekoľko rokov (od roku 2003) čakajú na aspoň nejaké čiastočné uspokojenie svojich prihlásených pohľadávok voči úpadcovi zo speňažovania jeho majetku v konkurze.

19. Žiadal kasačný súd, aby zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že rozhodnutie žalovaného spolu s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa zrušuje v celom rozsahu a vec vracia prvostupňovému správne orgánu na ďalšie konanie. Súčasne požadoval náhradu trov konania na krajskom súde a trov kasačného konania v rozsahu 100%.

20. K podanej kasačnej sťažnosti sa vyjadril len ďalší účastník v druhom rade tak, že napadnutý rozsudok považuje za vecne aj procesne správny a navrhol ho potvrdiť.

III.

Konanie na kasačnom súde

21. Prejednávaná vec bola dňa 20.05.2021 predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ako súdu príslušnému na konanie a rozhodnutie, podľa právnej úpravy účinnej k danému dňu. Na Najvyššom súde Slovenskej republiky bola vec náhodným výberom pridelená na rozhodnutie senátu 6S pod sp. zn.: 6Sžrk/7/2019. S účinnosťou ku dňu 01.08.2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) začal svoju právomoc vykonávať Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, pričom k tomuto dňu prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky výkon súdnicstva vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.08.2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o

zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety - dňa 01.08.2021, náhodným výberom pridelená na rozhodnutie kasačného senátu 4S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou.

22. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný podľa § 21 písm. a/ SSP v spojení s § 438 ods. 2 SSP, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 SSP), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP a postupom podľa § 455 SSP bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa je dôvodná.

23. Predmetom skúmania kasačného súdu bol rozsudok krajského súdu z hľadiska posúdenia, či vec bola správne právne posúdená z dôvodov uvedených v kasačnej sťažnosti.

24. Z obsahu súdneho a administratívneho spisu mal súd preukázať, že návrhom zo dňa 15.03.2016 sa ďalší účastník v prvom rade domáhal opravy chyby v katastrálnom operáte kat. úz. D. - reklamácia č. 2, kde okrem iného žiadal opraviť aj E-KN p.č. XXXX v kat. úz. D. v prospech SR - ŽSR. Žiadosťou zo dňa 07.09.2017 prvostupňový správny orgán požiadal Mesto Ružomberok, komisiu RvIN v zmysle § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z. o prerokovanie návrhu opravy schváleného registra a zaslanie stanoviska. Komisia na obnovu evidencie pozemkov a právnych vzťahov k nim pre kat. úz. obce D. v stanovisku zo dňa 17.01.2018 doporučila vykonať opravu údajov schváleného registra tak, že dôjde k zmene písomnej a grafickej časti, a to k podlomeniu E-KN p.č. XXXX na E-KN p.č. XXXX/XXX a XXXX/XXX a zmene vlastníctva na novovytvorenej E-KN p.č. XXXX/XXX v prospech SR - ŽSR. Podaním zo dňa 23.01.2018 boli účastníci konania upovedomení o začatí konania podľa zákona č. 180/1995 Z.z. na opravu schváleného ROEP ohľadne okrem iného E-KN p.č. XXXX, kat. úz. D. a boli vyzvaní, aby sa v lehote 7 dní od doručenia upovedomenia vyjadrili, resp. nahliadli do spisu na tunajšom úrade, prípadne navrhli jeho doplnenie tiež v lehote do 7 dní od doručenia tohto upovedomenia. Žalobca, ako i ďalší účastníci administratívneho konania, sa v stanovenej lehote k podkladom rozhodnutia nevyjadrili. Následne bolo vydané prvostupňové rozhodnutie.

25. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že prvostupňovým rozhodnutím č. 1RE 25-2018/000263-130 zo dňa 20.03.2018 Okresný úrad Ružomberok, pozemkový a lesný odbor rozhodol tak, že podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z. zmenil údaje schváleného registra obnovenej evidencie pozemkov (ROEP) v katastrálnom území D., v písomnej a grafickej časti k parcele určeného operátu č. XXXX evidovanej na mape určeného operátu nasledovne: zápis v katastri nehnuteľností (nesprávny): LV č. XXXXX, časť A: majetková podstata, E-KN p.č. XXXX, druh pozemku trvalé trávne porasty o výmere 521 m², časť B: vlastníci a iné oprávnené osoby, účastník právneho vzťahu: vlastník 1. Bavlnárske závody - TEXICOM, s.r.o., Textilná 23, Ružomberok, IČO: 36 388 777, spoluvlastnícky podiel: 1/1. Správny orgán opravuje údaje schváleného registra zapísané v katastri nehnuteľností v písomnej časti takto: nový list vlastníctva časť A: majetková podstata E-KN p.č. XXXX, druh pozemku trvalé trávne porasty o výmere 501 m², časť B: vlastníci a iné oprávnené osoby, účastník právneho vzťahu: vlastník 1. TEXICOM Bavlnárske závody, š.p. v likvidácii, Bratislavská 125, Trenčín, IČO: 00 153 141, spoluvlastnícky podiel 1/1. LV č. XXXXX, časť A: majetková podstata, E-KN p.č. XXXXX, druh pozemku zastavané plochy a nádvorcia o výmere 20 m², časť B: vlastníci a iné oprávnené osoby, účastník právneho vzťahu: vlastník 1. Slovenská republika, spoluvlastnícky podiel: 1/1, titul nadobudnutia železničná kniha vložka č. 34, pôvodný zápis, účastník právneho vzťahu: správca 2. Železnice Slovenskej republiky, Bratislava, v skrátenej forme ŽSR, Klemensova 8, Bratislava, IČO: 31 364 501, spoluvlastnícky podiel: 1/1. V grafickej časti je potrebné vykonať nový zákres parc. určeného operátu v súlade so súborom UO_7997_10001.vgi. 20.03.2018 09:16 800 bajtov. Grafická časť schváleného registra obnovenej evidencie pozemkov v katastrálnom území D. bude opravená v súlade s UO_7997_10001.vgi 20.03.2018 09:16 800 bajtov, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozhodnutia. V ostatnej časti

údaje registra obnovenej evidencie pozemkov v katastrálnom území D., ktorý bol schválený rozhodnutím č. 1RE 9-2008/00110-2012-13P zo dňa 11.06.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 26.07.2012, zostávajú v písomnej a v grafickej časti nezmenené. Po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia zapíše Okresný úrad Ružomberok, katastrálny odbor uvedenú zmenu údajov do katastra nehnuteľností.

26. V odôvodnení prvostupňový správny orgán uviedol, že ROEP bol schválený rozhodnutím č. 1RE 9-2008/00110-2012-13P zo dňa 11.06.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 26.07.2012. Dňa 05.04.2013 bolo ukončené automatizované preberanie elaborátu registra do operátov katastra nehnuteľností (ďalej KN). Zápis do KN bol vykonaný pod položkou výkazu zmien XXXX/XX, XXXX/XX a X/XX a v súpise listín je register evidovaný pod č. Z 2724/12 a uložený v zbierke listín kat. úz. D.. Podnet na opravu chybných údajov schváleného ROEP podali Železnice Slovenskej republiky, Stredisko železničnej geodézie Bratislava dňa 17.03.2016, v ktorom žiadali zápis vlastníctva k časti parcely E-KN č. XXXX v kat. úz. D. v prospech Slovenskej republiky v správe Železníc Slovenskej republiky. O vlastníctve k parcele E-KN č. XXXX správny orgán rozhodol v rozhodnutí

č. 1RE 13-2018/000504-13P zo dňa 23.02.2018 v prospech TEXICOM Bavlnárske závody, š.p. v likvidácii a preto v tomto konaní správny orgán otázku vlastníckeho práva tejto parcely ďalej neprešetroval. V tomto konaní správny orgán riešil správne vyhodnotenie grafickej časti registra, a to parcely E-KN č. XXXX. Správny orgán zistil, že v mieste predmetu reklamácie je priebeh hranice tejto parcely v rámci diela ROEP vyhotovený nesprávne a časť parcely E-KN č. XXXX tvorí podľa zakresu grafickej časti železničnej knihy a zakresu pozemkovoknižnej mapy železničné teleso. Preto je potrebné v rámci opravy diela ROEP zmeniť E-KN p.č. XXXX výmera 521 m² na E-KN p.č. XXXX vo výmere 501 m² a E-KN p.č. XXXXX o výmere 20 m². Novovytvorená E-KN p.č. XXXXX bola súčasťou železničného telesa a patrí do vlastníctva Slovenskej republiky - ŽSR. Ďalej citoval ust. § 7 ods. 6, § 4 ods. 6, § 6 ods. 1, § 7 ods. 7, § 1 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov.

27. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom žalovaný rozhodol rozhodnutím číslo: OU-ZA-OOP6-2018/028530/HOL zo dňa 22.08.2018 v spojení s opravou číslo: OU-ZA-OOP6-2018/028530/HOL zo dňa 05.09.2018, prvostupňové rozhodnutie potvrdil v celom rozsahu a odvolanie žalobcu zamietol. V odôvodnení uviedol, že v zmysle § 4 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z. komisia zaniká uplynutím piatich rokov od zápisu údajov registra do katastra nehnuteľností. Register bol zapísaný do KN dňa 05.04.2013. Okresný úrad Ružomberok listom zo dňa 07.09.2017 vyzval komisiu, aby v súlade s týmto ustanovením prešetrila návrh na zmenu údajov v schválenom registri, čo komisia aj učinila a podnet na opravu posúdila 17.01.2018. Účastníci konania boli upovedomení o začatí konania, boli oboznámení s možnosťou nahliadať do spisu, mali možnosť pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k podkladu a spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Túto možnosť nikto nevyužil. Čo sa týka veci samej, odvolací orgán sa stotožnil s právnym posúdením prvostupňového orgánu. Ďalej poukázal na § 29b zákona č. 180/1995 Z.z. účinného od 01.05.2014. Toto prechodné ustanovenie upravuje, ako sa majú dokončiť registre neukončené do 30.04.2014. Nedotýka sa opravy chýb už ukončených a zapísaných registrov, z toho dôvodu má odvolací orgán za to, že správny orgán mal postupovať pri oprave chýb registra v zmysle § 7 ods. 6 zákona podľa platného znenia, t.j. platného v čase vydania rozhodnutia. Prvostupňový orgán vydal napadnuté rozhodnutie 23.02.2018, čiže postupoval v súlade s platným znením zákona účinným od 01.07.2016. Ďalej poukázal na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozsudku č.k. 1Obo/7/2017 zo dňa 30.01.2018, ktorým potvrdil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 49Cbi/2/2015-157 zo dňa 27.01.2017: „Ani návrh na prerušenie konania nemohol byť úspešný a súd prvej inštancie ho správne zamietol, a to bez ohľadu na rozporné závery súdu a žalobcu ohľadom lehoty upravujúcej možný prieskum a opravu chýb ROEP. Doposiaľ nič správnomu orgánu nebránilo chyby odstrániť a pokiaľ ide plynutie času a aplikáciu príslušných lehôt, tieto si môže a musí vyhodnotiť samotný správny orgán v správnom konaní a nie je preň záväzným právne posúdenie vyslovené súdom v rámci prebiehajúceho konania, ktoré nemá žiaden vzťah ku konaniu správneho orgánu. Čo sa týka hodnotenia plynutia času a jeho vplyvu na prípadnú možnosť prieskumu ROEP v päťročnej lehote, tu odvolací súd podotýka, že takéto hodnotenie vzhľadom na to, že návrh na prerušenie konania

zamietol, patrí výlučne správne orgánu, ktorému po skončení tohto konania nebude nič brániť v prípadnom ďalšom postupe pri odstraňovaní chýb zápisov v rámci ROEP“.

IV.

Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

28. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd primárne v medziach kasačnej sťažnosti a viazaný názorom vysloveným v náleze Ústavného súdu SR

č.k. II. ÚS 249/2020-80 zo dňa 06.05.2021, preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a orgánu verejnej správy prvej inštancie, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

29. Podľa § 7 ods. 5 zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia, schválený register je verejná listina, na základe ktorej okresný úrad zapíše údaje registra do katastra nehnuteľností.

30. Podľa § 7 ods. 6 citovaného zákona v znení účinnom do 30.04.2014, ak schválený register obsahuje údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim, ktoré sú v rozpore s údajmi podľa § 6 ods. 1, správny orgán po prerokovaní v komisii rozhodne o zmene údajov schváleného registra. Po právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu sa nové údaje zapisujú do katastra nehnuteľností. O zmene možno rozhodnúť do troch rokov od zápisu údajov registra do katastra nehnuteľností.

31. Podľa § 7 ods. 6 citovaného zákona účinný odo dňa 01.05.2014, ak schválený register obsahuje údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim, ktoré sú v rozpore s údajmi podľa § 6 ods. 1, správny orgán po prerokovaní v komisii rozhodne o zmene údajov schváleného registra. Po právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu sa nové údaje zapisujú do katastra nehnuteľností. O zmene možno rozhodnúť do piatich rokov od zápisu údajov registra do katastra nehnuteľností.

32. Podľa § 29b ods. 1 citovaného zákona, konanie, v ktorom nebol návrh registra podľa § 7 ods. 1 uverejnený do 30. apríla 2014, sa dokončí podľa zákona účinného od 1. mája 2014.

33. Kasačný súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu uvádza, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, čo je dôvodom na jeho zrušenie.

34. Právnym posúdením veci je analytická činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje čiastkové právne závery a spätnou aplikáciou vybranej právnej normy preveruje úplnosť a riadnosť fakticky zisteného skutkového stavu. Toto je základným poslaním správneho súdu pri prieskume zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy.

35. V tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 1Sžfk/12/2016 z 20.02.2018 konštatoval, že: „v súvislosti s uvedeným musí kasačný súd zdôrazniť, že hore uvedená nesprávnosť aplikácie objektívneho práva správnym súdom je zapríčinená chybným výberom normy hmotného práva alebo procesného práva, ktorá vo svojej hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom v zmysle ustálenej judikatúry potom konkrétne spočíva

v tom, že správny súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil,

ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.“

36. V prejednávanej veci je nepochybné, že výber právneho predpisu na skutkové okolnosti prípadu, rozhodovanie vo veci údajov registra podľa zákona č. 180/1995 Z.z. je správny. Avšak pochybnosti účastníkov konania ostávajú zachované vo vzťahu k (ne)aplikácii prechodného ustanovenia § 29b ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. na danú vec.

37. Konajúcemu senátu kasačného súdu je z jeho činností zrejmé, že na NS SR prebiehalo konanie o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 30S/139/2018-139 zo dňa 07.05.2019. O kasačnej sťažnosti rozhodol NS SR rozsudkom sp. zn. 6Sžrk/7/2019, tak, že ju zamietol. Účastníkom konania nárok na náhradu trov konania nepriznal. Proti tomuto rozsudku podal sťažovateľ (žalobca) ústavnú sťažnosť, o ktorej rozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom č.k. II. ÚS 249/2020-80 zo dňa 06.05.2021 (ďalej aj ako „Nález“). Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodoval o konformnosti predostretého výkladu § 29b ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. s Ústavou Slovenskej republiky, výsledkom

čoho bolo konštatovanie porušenia základných práv sťažovateľa podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp.zn. 6 Sžrk/7/2019 a jeho rozsudkom zo dňa 16.05.2020. Predmetný rozsudok zrušil a vec vrátil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie, o ktorej s odkazom na bod 21. odôvodnenia tohto rozhodnutia rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky.

38. Kasačný súd v tomto kontexte dáva do pozornosti právne názory Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v Náleze, a to v súvislosti so spornou aplikáciou právnej úpravy Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval (bod 25 a 31 odôvodnenia nálezu), že:

„ 25. Z pohľadu ústavného súdu sa javí ako rozhodujúce, že právoplatným skončením konania o schválení ROEP a zápisom jeho výsledkov do katastra nehnuteľností bolo ustálené majetkovoprávne postavenie sťažovateľa ohľadom jeho nehnuteľností uvedených v rozhodnutí o schválení ROEP. Došlo k tomu podmienene s tým, že v lehote do troch rokov nebude rozhodnuté o zmene zápisu údajov registra do katastra nehnuteľností. Sťažovateľ

teda v súlade s právnym stavom daným v inkriminovanom čase nadobudol právny nárok

na to, aby po márnom uplynutí trojročnej zákonnej lehoty sa stali údaje vyplývajúce z právoplatného rozhodnutia o schválení ROEP konečnými a záväznými. Z ústavnoprávneho hľadiska sa javí ako neprípustné odňať sťažovateľovi tento jeho nadobudnutý nárok (právo), resp. ho obmedziť do minulosti tým, že k nadobudnutiu nároku dôjde (vzhľadom na neskoršiu zmenu príslušného ustanovenia) až po uplynutí lehoty piatich rokov.

31. V konečnom dôsledku predchádzajúce úvahy týkajúce sa charakteru opravy údajov schváleného ROEP výrazne posilňujú tézu, podľa ktorej vydaním právoplatného rozhodnutia o schválení ROEP a zápisom jeho údajov do katastra nehnuteľností dostal sťažovateľ záruku (získal právny nárok), že novovytvorený stav po troch rokoch už nebude možné revidovať a stane sa stavom konečným.“

39. Aj s ohľadom na citované právne názory Ústavného súdu Slovenskej republiky dospel kasačný súd k záveru, že sťažovateľ je úspešný v podstatnej kasačnej námietke, týkajúcej sa právneho posúdenia aplikácie dotknutých ustanovení zákona č. 180/1995 Z.z.

40. Podľa názoru kasačného súdu je nesprávna úvaha krajského súdu, ktorú prezentoval najmä v bodoch 14 a 15 odôvodnenia napadnutého rozsudku, že na prejednávajúcu vec je potrebné aplikovať zákonné znenie účinné od 01.05.2014, keďže administratívne konanie začalo po uvedenom dátume. Kasačný súd v prvom rade konštatuje, že konanie o zmene údajov registra, ktoré je predmetom kasačného konania, začalo ešte za účinnosti právnej úpravy účinnej do 30.04.2014. Preto nie je pravdivé tvrdenie krajského súdu, že: „samotné začatie správneho konania bolo oznámené známym účastníkom konania podaním zo dňa 21.02.2018.“

41. Kasačný súd poukazuje na právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky, že v čase rozhodnutia správneho orgánu o schválení registra, vzhľadom na vtedy účinnú právnu úpravu, bola sťažovateľovi zrejme tá skutočnosť, že jeho právna neistota ohľadne správnosti údajov schváleného registra, môže trvať maximálne tri roky odo dňa zápisu údajov registra do katastra nehnuteľností. Vzhľadom na uvedené skutočnosti by výklad, ktorý ponúkal krajský súd vo vzťahu k aplikácii prechodného ustanovenia § 29b ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z., bol v rozpore s princípom právnej istoty v právnych vzťahoch a princípom legitímneho očakávania účastníka konania.

42. Za takých okolností, by výsledkom posúdenia veci krajským súdom bol právny stav, kedy by dotknuté ustanovenie § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z. (účinné od 01. mája 2014) o päťročnej lehote na rozhodnutie o zmene údajov registra pôsobilo spätne na právne vzťahy sťažovateľa do minulosti, s ktorými sťažovateľ nemal možnosť oboznámiť sa v čase zapísania údajov registra do katastra nehnuteľností.

43. Z týchto dôvodov kasačný súd dospel k záveru, že správne orgány boli oprávnené rozhodnúť o zmene údajov registra do troch rokov odo dňa zápisu údajov registra do katastra nehnuteľností a pokiaľ tak správne orgány neurobili, ich právo rozhodnúť o zmene údajov registra zaniklo uplynutím času.

44. Kasačný súd uvádza, že zaoberať sa ďalšími sťažnostnými námietkami je na tomto mieste nadbytočné, keďže kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil z primárneho dôvodu, a to nesprávneho právneho posúdenia v otázke aplikácie právnej normy, čo má vplyv na vydané rozhodnutia orgánov verejnej správy.

45. Návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti sťažovateľ odôvodňoval v podstate totožnými skutočnosťami, ktoré uviedol v návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žaloby; vznikom záväznej ujmy a finančnej straty z dôvodu nezákonnosti preskúmaného rozhodnutia. Vzhľadom na to, že senát kasačného súdu v enunciacie tohto rozsudku zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, je návrh sťažovateľa na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti bezpredmetný a preto ho kasačný súd zamietol.

46. Kasačný súd však akcentuje, že aj v hypotetickom prípade, ak by vyhovel návrhu sťažovateľa a priznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok, odloženie právnych účinkov napadnutého rozsudku krajského súdu by nemalo žiadny logický zmysel, keďže krajský súd správnu žalobu zamietol, suspendovanie účinkov napadnutého rozsudku krajského súdu by nemalo žiadny vplyv na právne účinky preskúmaného rozhodnutia.

47. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel kasačný súd k záveru, že z hľadiska vymedzenia sťažnostných bodov je kasačná sťažnosť dôvodná vo vzťahu k sťažnostnej námietke nesprávneho posúdenia veci krajským súdom po právnej stránke (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP). Keďže krajský súd správnu žalobu zamietol, kasačný súd postupoval podľa § 462 ods. 1 SSP a rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

48. O trovách kasačného konania bolo rozhodnuté podľa § 467 ods. 3 SSP, ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

49. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP v spojení s ustanovením § 463 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.